

ביידן מוחל לאייתוללות ונוף בנתניהו

16.06.2024 | וינברג מ' דוד written by
למרבה הצער הנשיא ביידן מעדיף לתת חופש פעולה לאיראן תוך נזיפה בישראל; לחוס על
האייתוללות אך לנוף בנתניהו.

מכבסת מילים מסוכנת

16.06.2024 | וינברג מ' דוד written by
היזהרו ממושגים מכובסים.

מדינה פלסטינית? רק התרסה נגד ישראל

16.06.2024 | וינברג מ' דוד written by
הכרה מלאכותית במדינה פלסטינית במלחמה עם ישראל מעכבת את השלום.

החמוצים לא הצליחו לקלקל את יום העצמאות

16.06.2024 | וינברג מ' דוד written by
עם ישראל מתחייב מחדש לתקווה, לאחווה, ולהמריה צודקת וחכמה.

היהודי של תשפ"ד אינו היהודי של תרפ"ט

16.06.2024 | written by משה גוטמן

חמאס ניסו להעביר את המסר שהמפעל הציוני אינו מקלט בטוח ליהודים. מתנדבים רבים ששעטו אל הקרבות הוכיחו ההפך.

ישראל ניצבת בפני נקודת הכרעה

16.06.2024 | written by דוד מ' וינברג

בירושלים חייבים להשתחרר מהפרדיגמות האסטרטגיות המיושנות ומהמגבלות הדיפלומטיות הבלתי אפשריות ששלטו עד ל-7 באוקטובר וה-14 באפריל.

מבצעי השפעה וההסברה במלחמת חרבות ברזל

16.06.2024 | written by פרופ' גבי סיבוני

בעקבות פרסום דו"ח [1] IPC בנושא המשבר ההומניטרי ברצועת עזה פרסמה מנהלת התיאום והקישור במשרד הביטחון (מתפ"ש) מסמך תגובה מפורט על אודות הכשלים של הדו"ח והטעיית הציבור שנעשתה בו. לטענת מתפ"ש הדו"ח אינו משקף את המצב ברצועת עזה ומציג תמונה שקרית לגבי הרעב, ומכיל פגמים עובדתיים ומתודולוגיים רבים, חלקם חמורים. [2]

אין בכוונתנו לשטוח במאמר זה את מגוון הטענות שמתפ"ש מספק על אודות המצב האמיתי של אספקת המזון ברצועת עזה, אלא להתמקד במאפייני פעולתם של גורמים בתקשורת הבינלאומית ובקהילייה הבינלאומית ובכללה ארגוני סיוע הומניטרי למיניהם, שתכליתם להביא להפסקת

המלחמה, לשלילת ההישגים המתחייבים מבחינת ישראל ובחלק מהמקרים גם מהרצון להבטיח את הישגות חמאס כגורם שלטוני וצבאי, בוודאי כגורם פוליטי משמעותי ומשפיע בזירה הפלסטינית. גורמים אלו פועלים, במקרה הטוב, כ"אידיויטים שימושיים", ובמקרה הגרוע יותר באופן מניפולטיבי ובהצגת מידע שגוי ומעוות הנשען על הנרטיב השקרי שחמאס מבקש להנחיל במאמצי תודעה שיטתיים, ואף מחזקו באמצעות הדהודו. ישראל מתקשה להתמודד עם הטענות וההאשמות ומוצאת עצמה מול ביקורת בינלאומית נוקבת, גם מצד ידידות מובהקות ובעלות ברית כארה"ב, כשמרחב הפעולה שלה מצטמצם או עלול להצטמצם באופן משמעותי. משהיא מנסה להתמודד עם הטענות, זה תמיד מעט מדי ומאוחד מדי, לאחר שהנרטיב השקרי על אודות הרעב בעזה כבר קנה לו נחלה ואחיזה והפך "לאמת המוחלטת".

בתנאים האלה, מערכת ההסברה הישראלית, המנסה לפעול מול מגוון קהלי היעד, אינה מצליחה לייצר נרטיב נגדי ולקעקע את הנרטיב של חמאס, המקבל תהודה בעולם, זאת אף על פי שהעובדות ברובן תומכות את הגרסה הישראלית. מערכת ההסברה פועלת באמצעות מה שקרוי בעגה הביטחונית "כלים לבנים". זו פעולה המבוצעת באמצעות מערך הדוברות וההסברה של המדינה, של צה"ל ושל שאר ארגוני הביטחון, תוך שימוש במידע גלוי הכולל ראיונות, מדיה ובכללה סרטונים, תמונות, גרפיקה וקובצי קול. אלה מופצים לקהלים השונים באמצעות כלי תקשורת מסורתית ורשתות חברתיות. ברוב המקרים מדובר בפעולה תגובתית מאוחרת ולא בפעולה מקדימה ויזומה, המלווה את הפעילות הצבאית ומאפשרת מידע זמין ואמין עוד בטרם הגיח הנרטיב של חמאס לאוויר.

מעבר לכך, קיים מרחב רחב של פעולה באמצעות כלים המאפשרים פעולה בכיסוי או בשיטוי שמטרתם העברה של מסרים למגוון קהלי יעד, בדגש על חמאס ותומכיו. בדרך כלל מטרת הפעולה הינה לתמוך את הפעולה של צה"ל ומדינת ישראל באמצעות הפצה של נרטיב נגדי, קעקוע הנרטיב של חמאס באמצעות הפרכתו וקעקוע שיטתי של אמינותו, כמו גם תקיעת טריזים בינו לבין האוכלוסייה האזרחית הפלסטינית ובינו לבין גורמים אוהדים בקהילה הבינלאומית.

האויב אינו שוקט על שמריו. לצד הפעלה מסיבית של גורמים בקהילה הבינלאומית באמצעות דיס-אינפורמציה ומיס-אינפורמציה המעצבות ומעצימות את נרטיב ההרעבה, כמו גם נרטיב הפגיעה הלא-מידתית בחפים מפשע ובהרס לא-מידתי. חמאס מתכתב עם שפת הדין הבינלאומי, אף על פי שהוא הראשון להפרתו ברגל גסה, עם הלקסיקון של שיח זכויות אדם ועם נרטיב הקורבנות הפלסטיני, והכול באצטלת שפת הכיבוש ומונחיה, המוזנים משיח התקינות הפוליטית, התנועות האנטי-קולוניאליסטיות והפרוגרסיביות המערבית. בנוסף, ובסיוע איראני, חמאס פועל באמצעות קמפיינים שיטתיים להעמקת הקיטוב בחברה הישראלית ולהעצמת המתחים וחוסר האמון בינה לבין הצבא והממשלה. כך למשל, בתוכנית של איילה חסון בכאן 11 פורסם (30.3.2024) על אודות רשת השפעה זרה בשם "איסאנד" שמזוהה עם חמאס, שחבריה פועלים להפיץ בעברית ברשתות החברתיות בישראל תכנים מפלגים, במטרה להנכיח ולהעמיק פילוג בחברה כדי לפגוע בסולידריות ובלכידות החברתית בישראל.^[1] המסרים נועדו גם לקדם את

מטרות החמאס, וחברי הרשת הם ערבים ומוסלמים מרחבי העולם.

מול המאמצים ה"לבנים" וה"שחורים" של האויב, ישראל מוצאת עצמה במגננה מתמדת ללא יכולת פעולה אפקטיבית מול קהלי היעד הרלוונטיים, כדוגמת מנהיגי מדינות באירופה, בארצות הברית ובהינדו-פסיפיק, הפקידות המקצועית התומכת את מקבלי ההחלטות, אליטות אינטלקטואליות, תקשורת וקהלי יעד נוספים בזירה הפלסטינית ובעולם הערבי. ישראל, שלה יכולות טכנולוגיות עצומות, אינה מצליחה למצות יכולות אלה כדי לייצר נרטיב התומך את מאמצי המלחמה ולקעקע את הנרטיב האחר.

הבעיה אינה רק במהלכים החסויים, אלא גם במהלכי ההסברה לגורמי הקהילייה הבינלאומית. אכן, גורמים אלה אוטמים את אוזניהם ומכסים את עיניהם במטרה לא להיחשף למידע שאינו תומך במטרת העל שלהם [1] הפסקת הלחימה בעזה. אולם, ישראל יכולה לפעול באופן רחב כדי להנכיח את הנרטיב הישראלי לקהלי היעד השונים במדינות הרלוונטיות. תהליכים אלה מחייבים תכנון מבצעי מדוקדק, ומימוש של התוכנית באופן המקצועי ביותר. אולם אף על פי שניתן להניח שקברניטי המדינה מכירים בצורך ומנחים לפעול, הרי שיכולות הביצוע של מדינת ישראל בתחום זה נמוכות מאוד, ועיקר המלאכה נעשית על ידי אזרחים והתארגנויות אזרחיות בישראל ומחוצה לה באופן עצמאי ללא איגוס משאבים, סנכרון, שילוביות והכוונה מדינתית. דברים ברוח זו אמר מבקר המדינה אנגלמן בוועידת ישראל לאקלים: "היעדר בקרה על קבלת ההחלטות והיעדר היערכות למצבי סיכון התפוצצו לנו בפנים ב-7.10". עוד הוסיף ש"המכנה המשותף למשבר האקלים, לאסון מירון ול-7.10 [2] יש אינספור החלטות ממשלה שהתקבלו אבל רמת הביצוע היא נמוכה". [2] מאחר שהאחריות על הדשדוש הפקידותי רובצת לעולם לפתחו של הדרג המדיני, מתחייב שינוי עומק בגישת הדרג המדיני לנושא, שאותו יש להגדיר כמאמץ מדינתי לצד מאמצי המלחמה האחרים.

הנטייה לתלות את יהבנו בהקמה של מבנים ארגוניים, בהגדרת תפקידים וסמכויות ובהקצאות משאבים, הופכת למכשול תפיסתי וביצועי כאחד. את השינוי יש להתחיל בגיבוש תפיסה לאומית בתחום התודעה (כשההסברה הינה חלק ממנה), בגיבוש תורת לחימה של המאמץ התודעתי, בהגדרת היעדים והמטרות ומשם ייגזרו כל השאר. על מדינת ישראל לפעול לפיתוח תפיסה לאומית להסדרה ממלכתית למאמץ התודעה הלאומי ולהתמודדות עם מבצעי השפעה שתכלול התייחסות לכמה מרכיבים עיקריים ובהם: הגנה מפני מבצעי השפעה, סיכול מבצעי השפעה וביצוע מבצעי השפעה התקפיים, כשהמאמץ ההסברתי חייב להיות חלק מובנה בתפיסה הזו. במסגרת זו נדרש יהיה לבחון את הממשקים ואת יחסי הגומלין בין כלל הגורמים העוסקים בתחום התודעה, כולל ארגוני הביטחון, משרדי הממשלה והמגזר הפרטי.

יש צורך בגיבוש תפיסה לאומית ממלכתית כמאמץ כולל להסדרת הפעולה בין כלל הגורמים הפועלים במרחב, בכלל זה כאמור: צה"ל, שירות הביטחון הכללי, המוסד, משטרת ישראל, המשרד לעניינים אסטרטגיים, משרד החוץ, משרד המשפטים, מרכז ההסברה וגורמים רלוונטיים נוספים. עוד נדרש יהיה לפתח את המסגרת לשיתוף פעולה בין המגזר הממלכתי לזה הפרטי.

בייחוד הדבר אמור גם בהקשר של שימוש במתנדבים שיקבלו כלים שיאפשרו להם לסייע במאמץ הכולל.

במסגרת זו מוצע יהיה להקים חמ"ל תודעה לאומי שיעסוק בניטור, בהכוונה ובבקרה של כלל מאמצי התודעה ברמה הלאומית. על חמ"ל התודעה הלאומי לפעול לפיתוח יכולת אכוונה של מודיעין באמצעות ציון ידיעות חיוניות (צי"ח) רלוונטי לגורמי האיסוף במדינה, ולהכווין יכולות איסוף ומחקר במטרה לאפשר בנייה של תמונת מצב מתמשכת ועדכנית. יש לפעול גם כדי לפתח שיטות להערכת ההישג במרחב התודעתי, במטרה לנסות ליצור קשר בין פעולה לתוצאה.

ניתוח המודיעין ותמונת המצב הקונקרטי של ישראל יאפשר לבצע הערכת מצב תודעית, כשעל תחום התודעה להיות חלק מובנה בהערכת המצב, לכן יש לפתח יכולת לבצע הערכת מצב אינטגרטיבית שתשתף את כלל הגורמים הרלוונטיים ברמה הלאומית (צה"ל, ארגוני ביטחון, משרד החוץ, משרד המשפטים, גורמי הסברה ואחרים). חלק מובנה ביישום התפיסה הלאומית יחייב השקעות באמצעים ובטכנולוגיה מתאימה.

כדי לאפשר בנייה של יכולות התמודדות לאומיות בתחום מבצעי השפעה ותודעה נדרש יהיה להכשיר את כוח האדם המתאים. בשוק האזרחי התפתחה דיסציפלינה לפעולה במרחב התודעה, בעיקר למימוש מסעות פרסום ושיווק, על ידי חברות המתמחות בשיווק, בפרסום ובמדיה. ברמה הלאומית יהיה צורך להכשיר ולפתח כוח אדם שיוכל לפעול באופן אפקטיבי מול מבצעי תודעה בכל מרחבי הפעולה שתוארו (הגנה, סיכול, התקפה). בנוסף, נדרש יהיה לפתח תפיסה להפעלת מערך מתנדבים שיוכלו לפעול בעת הצורך. לצורך זה יפותחו גם כלים שיאפשרו למערך מתנדבים זה לפעול באפקטיביות מיטבית.

כל האמור לעיל לא יוכל להיות רלוונטי למלחמה הנוכחית, אבל יפה להתחיל שעה אחת קודם. כעת נדרש להוציא לפועל מאמצי תודעה בהקשר המבצעי הקונקרטי כדי להתמודד מול הנרטיב השקרי של המשבר ההומניטרי וכדי לסייע בשיפור ובתחזוקת הלגיטימציה לפעולה הצבאית ככל הניתן, ולבסוף כדי לסייע באופן ישיר למאמצים המבצעיים בלחימה.

Gaza Strip: Acute Food Insecurity Situation for 15 February - 15 March 2024 [1]
and Projection for 16 March - 15 July 2024, IPC

<https://www.ipcinfo.org/ipc-country-analysis/details-map/en/c/1156872>

Food and Food Security in the Gaza Strip - Response to IPC Report, COGAT, [2]
.March 2024

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:AP:5c8f94c2-5937-4f77-ada6-453b2fb1f4ff>

[3] רשת ההסתה שמופעלת ע"י חמאס ☒ נוקטת אמצעי זהירות, כאן 11, מרץ 2024.

<https://www.kan.org.il/content/kan-news/global/731154>

[4] המבקר אנגלמן בוועידת ישראל לאקלים: "היעדר בקרה על קבלת ההחלטות והיעדר היערכות למצבי סיכון התפוצצו לנו בפנים ב-7.10" (27.3.2024), אתר מבקר המדינה.

<https://www.mevaker.gov.il/he/publication/Articles/Pages/2024.03.27-Mevaker.aspx>

אל תתנשאו על ישראל

16.06.2024 | וינברג מ' written by
ישראלים אינם "בטראומה" מה-7 באוקטובר ועיוורים למצב המדיני. הם ערניים וצלולים בדעתם.

אף צד לא באמת מעוניין בגיוס חרדים המוני לצה"ל

16.06.2024 | יעקב פלבינסקי written by
הפתרון אינו טמון בהקרבת הביטחון על מזבח העיקרון אלא בהקמת גוף אזרחי-מקצועי שלא יפגע באורח חייהן של הקהילות החרדיות ובאמת יתרום לביטחון המדינה.

לסגור את ערוץ הרשע אל-ג'זירה

16.06.2024 | וינברג מ' written by
רשת הטלוויזיה אל-ג'זירה, שמשרדיה בקטאר, היא אימפריית רשע. היא מאדירה את חמאס,

כולל את מעשי הטבח ה"הירואיים" שלו ב-7 באוקטובר, את "ההתנגדות" המתמשכת נגד ישראל, ואת כל פעולות הטרור של כוחות הפרוקסי האיראניים נגד ישראל. הערוץ מסייע לחמאס באמצעות דיווח על תנועת כוחות צה"ל בעזה ועל ריכוז כוחות צה"ל לאורך גבול עזה. היא אף מעודדת טרור נגד ישראלים בתקופת הרמדאן הקרובה.

יש דרכים לחסום את השידורים של אל-ג'זירה מתוך גבולות ישראל ומהשטחים ואת קליטת הערוץ בישראל ובשטחים. אבל ישראל צריכה לאזור את האומץ לעשות זאת חרף מעמדה של קטאר כמתווכת בינה לבין חמאס בנושא החטופים.

בזירה הבינלאומית, כבר מזמן הגיעה השעה שגם מדינות המערב תפעלנה על מנת לכווץ את אל-ג'זירה. בסופו של דבר, הרשת מארחת את המטיפים האסלאמיים האנטישמיים הרדיקליים ביותר, שמרעילים את מוחותיהם של מיליונים נגד ישראל והמערב.

סגירת הפעילות של אל-ג'זירה בישראל באמצעות שלילת תעודות העיתונאי של הכתבים שלה נמצאת על הפרק מאז ששר התקשורת בשעתו, איוב קארה, העלה את הסוגיה ב-2017, בעקבות צעדים שנקטו ירדן, ערב הסעודית, מצרים, בחריין ואיחוד האמירויות לסגירת משרדי אל-ג'זירה וחסימת אתרי האינטרנט שלה במדינותיהן.

(מדינות אלה מהוות מטרה לחיצי הרעל של אל-ג'זירה מכיוון שהן אינן חלק מהמחנה הפרו-איראני או מהאסלאם הרדיקלי. אל-ג'זירה תמכה בקריאותיו של אוסאמה בן לאדן להפיל את המלוכה בסעודיה, בהפלת הנשיא מובארק במצרים על ידי האחים המוסלמים, במרד החות'ים בתימן, במערכה שמנהל ארגון ג'בהת א-נוסרה, שהוא שלוחה של אל-קאעידה, נגד הנשיא אסד בסוריה, ועוד).

שר התקשורת הנוכחי, שלמה קרעי, החליט לשים את עצירת ההסתה של אל-ג'זירה בראש סדר העדיפויות שלו מיומו הראשון בתפקיד. הוא פעל רבות כדי לשכנע בכך את היועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב-מיארה, את השב"כ, את המוסד, את משרד המשפטים ואת משרד הביטחון.

בשבוע שעבר הצביעו בקבינט הרחב בעד תקנות שתאסורנה על "פעולת שידור של ערוץ זר הפוגעת בביטחון המדינה", ועל אחת כמה וכמה בזמן המלחמה הנוכחית (שכאמור, במהלכה שידר ערוץ אל-ג'זירה מידע רגיש על פעולות צה"ל לאויבי ישראל, במקביל לתרומה הקבועה שלו לליבוי האלימות).

ניתן וצריך להרחיב את האיסור גם לערוץ אל-ערבי שבעלות קטאר, ולערוץ אל-מיאדין המופעל על ידי חיזבאללה.

אלא שהקבינט הביטחוני וקבינט המלחמה המצומצם טרם החליטו להוציא לפועל את סגירת אל-ג'זירה, למרות השלמת כל ההתייעצויות הביטחוניות והמשפטיות הנדרשות והצבעת הממשלה בעד המהלך. כנראה קשה להרגיז את התומך המרכזי של חמאס והבעלים והמממן של אל-ג'זירה,

השייח' תמים בן חמאד אל-תאני, אמיר קטאר, בימים שבהם ישראל מסתמכת עליו (בטעות לדעתי) להשגת עסקה לשחרור בני הערובה.

יגאל כרמון, בעברו יועץ לוחמה בטרור לראשי הממשלה יצחק שמיר ויצחק רבין, ומי שייסד את המכון לחקר תקשורת המזרח התיכון (ממרי), התריע זה מכבר כי אל-ג'זירה ואל-ערבי הם "ערוצים במתכונת תעמולת גבלס, שמתפקדים כמגפון למסרים הצבאיים, המבצעיים והתעמולתיים של איראן וחמאס, עם השפעה עצומה הן במישור האידאולוגי והן במישור המבצעי".

בשנת 2020 פרסם מכון המחקר של כרמון מחקר רחב היקף (עם אינדקס של למעלה מ-700 קטעי וידאו) המוכיח באופן חד-משמעי ובשורה של היבטים את הרשע של אל-ג'זירה לאורך שני עשורים של דיווח. המחקר מעלה כיצד סיקור כזה מהווה איום אסטרטגי על יציבות המזרח התיכון, ועל אינטרסים מערביים בפרט. ערוץ אל-ג'זירה הוכח כפלטפורמה לג'יהאד עולמי, לאנטישמיות ולהכחשת שואה, ולתמיכה בוטה בטרור נגד ישראל.

מכון ממרי גם עקב וחשף כיצד נראה הדיווח של אל-ג'זירה משני צידי הגבול של עזה בעימות הנוכחי, דיווח שגם מסכן את כוחות צה"ל וגם חוגג את מתקפת המגה-טרור של חמאס.

ב-7 באוקטובר, יום הטבח, חגג כתב אל-ג'זירה תאמר אלמישל את האירועים, כשכתב: "עזה מייצרת ניצחון וכבוד למולדת ולאומה שלה". אחמד מנצור, מגיש באל-ג'זירה, הפיץ סרטון שבו נראים מחבלי חמאס גוררים שני חיילים ישראלים על הקרקע, וכתב: "התמונה ההיסטורית הזו שווה לא פחות ממאות מיליארדי הדולרים שציוני העולם השקיעו בישראל בעשורים האחרונים".

בפוסט תגובה לאמירתו של הנשיא ג'ו ביידן כי חמאס "אינו מייצג את השאיפות של העם הפלסטיני", כתבה מגישת אל-ג'זירה גאדה אואסיס: "ברצינות? האם אחינו [ביידן] עשה משאל על דעתנו בעניין?".

בחודש שעבר חשף צה"ל כי שני "עיתונאים" של אל-ג'זירה שנהרגו על ידי צה"ל בעזה היו חברים בחמאס ובג'יהאד האסלאמי הפלסטיני. לפני שבוע נחשף עוד כי כתב אל-ג'זירה בשם איסמעיל אבו עומר, שנפצע בתקיפה אווירית של ישראל ליד רפית, הוא מפקד בחמאס, וממלא תפקיד של סגן מפקד פלוגה בגדוד ח'אן יונס המזרחי של חמאס. איסמעיל אבו עומר היה בין הפולשים לישראל מעזה ב-7 באוקטובר, וצילם מתוך קיבוץ ניר עוז במהלך ההסתערות של חמאס. גם כתב בשם מוחמד ווישה התגלה כ"עיתונאי אל ג'זירה ביום ומחבל חמאס (ביחידה נגד טנקים) בלילה".

זה מחזיר אותנו למדיניות הישראלית. הפעולה נגד אל-ג'זירה היא דחופה בשל הרמדאן המתקרב והמשמש כל שנה תירוץ/הזדמנות להגברת מעשי הטרור נגד ישראלים יהודים בירושלים, ביהודה ושומרון ובמרכז הארץ. חמאס קורא בגלוי לפלסטינים באזורים אלה להצטרף למתקפת "מבול אל אקצא" שלו על ישראל באמצעות הוצאה לפועל של פיגועי טרור, ואל-ג'זירה מהדהדת

ומעצימה את המסר.

חסידי "חופש הביטוי" ואלה שפועלים בשירות הפלסטינים טוענים שאיסור הפעילות של כתבי אל-ג'זירה בישראל הוא מדרון חלקלק לעבר דיקטטורה (כאילו שהדיקטטורה בעזה או בקטאר הטרידה אותם אי פעם), וכי בכל מקרה מהלך כזה יהיה בלתי יעיל, שכן אל-ג'זירה תמשיך לשדר בחופשיות מעזה.

זו בדיוק הסיבה שישראל צריכה ללכת רחוק יותר, ולחסום את הגישה לאל-ג'זירה בעזה. על ישראל להשתלט על אתרי האינטרנט של אל-ג'זירה ולהשבית אותם בכל מקום שהיא יכולה, ולכל הפחות להקפיא את הגישה לאתרי אל-ג'זירה בערבית בישראל ובגדה המערבית ובעזה.

כן, אני יודע שאל-ג'זירה משדרת את החדשות שלה לבתים פלסטיניים גם דרך שידורי לוויין ולא רק דרך האינטרנט, אבל אני משוכנע שבהיותה "סטארט-אפ ניישן" ואלופת היי-טק, ישראל תדע גם כיצד לחסום את הקליטה הלוויינית של אל-ג'זירה.

מהלך ישראלי נחוש לסגירת אל-ג'זירה יפעל גם כאיתות ברור למנהיגים בווינגטון ובמקומות אחרים לפעול סוף סוף בהחלטיות במדינתם נגד הערוץ המסוכן. אין לי ספק שאם כוחות הביטחון והמשטרה בארה"ב, קנדה ואירופה יעשו בדיקה מעמיקה, הם יגלו כי אל-ג'זירה מלבה את הלהבות של ההפגנות האנטי-ישראליות והאנטי-מערביות עתירות השנאה והתוקפנות, שמתפשטות כה מהר בערים הגדולות שלהם.

גם אלה במערב ובישראל שחולמים על רשות פלסטינית "מחודשת", אשר יום אחד בעתיד הרחוק תקים מדינה שוחרת שלום לצד ישראל, בוודאי מבינים כי פעולה מיידית לבלימת ההשפעה החתרנית של אל-ג'זירה ² היא רצחנית גם כלפי ישראל וגם כלפי הרשות הפלסטינית הנתמכת על ידי המערב ³ היא לא פחות מצו השעה.

המאמר פורסם בערוץ 7, בתאריך 23.2.2024.